

Nepoškrvnená prichádza, aby nás chránila od zla – šliape hlavu hada. Z Paríža sa v 19. storočí šíri do celého sveta novodobé nebezpečné bludy, ktoré odvádzali ľudí od Boha.

Z jej rúk žiaria lúče božích milostí, ktorými nám chce pomáhať, aby sme dosiahli spásu. Božia Matka si zvolila jednoduchý prostriedok: medailu z obyčajného kovu a dôveru svojich detí. To môže mať každý!

Pôvod Zázračnej medaily je v nadprirodzenom zjavení. Novicka, sestra Katarína Labouré, takto zapísala svoj duchovný zážitok: „Bola sobota pred I. adventnou nedeľou. Podvečer sme meditovali v kaplnke nášho Materského domu. Zrazu ma zaujal jemný šuchot hodvábnych šiat. V tom som pred sebou uvidela Pannu Máriu. Bola krásna. Zjavenie sa postupne menilo:

V prvom výjave stála Panna Mária na bielej pologuli. Nohami šliapala po hlave hada. V rukách držala malú zlatú guľu, na ktorej bol vztýčený kríž. Zároveň som počula vnútorný hlas: „*Táto guľa predstavuje celý svet a každého človeka zvlášť.*“ Na prstoch Panny Márie sa potom objavili prstene rôznej veľkosti. Zrak mala obrátený k nebu, akoby Bohu obetovala celú zemeguľu. Potom sa obraz zmenil.

V druhom výjave sklopila ku mne svoj pohľad a ruky vystrela k zemi. Z prsteňov začali na zem dopadať krásne žiariace lúče. Spoznala som, že „*krása a jas lúčov, takých nádherných, je symbolom milostí, ktoré Božia Matka rozdáva všetkým, čo o ne prosia.*“ Niektoré drahokamy však nežiarili - „to sú milosti, o ktoré ľudia neprosia“. Pochopila som, že „Panna Mária rada rozdáva milosti a je jej veľmi milé, keď ju prosíme o pomoc“. Vtom sa okolo nej v oválnom ráme utvoril nápis zo zlatých písmen: „**Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.**“ Panna Mária ma vyzvala: „**Je potrebné dať raziť takúto medailu! Tí, ktorí ju budú nosiť posvätenú a budú sa zbožne modliť povzdych, ktorý je na nej, budú pod zvláštnou ochranou Božej Matky.**“ Čo treba napísať na druhú stranu? Nato sa ukázal tretí výjav - opačná strana medaily. Jasne som videla písmeno M a doň bol vsadený malý kríž. Pod ním boli dve Najsvätejšie Srdcia Ježiša a Márie. Dostala som odpoveď: „M a dve srdcia povedia dost!“

Prvé medaile: Lazarista, otec Aladel, Katarínin spovedník, vyžiadal súhlas na razenie medailí od parížskeho arcibiskupa Mons. de Quélena, ktorého zjavenie Panny Márie veľmi zaujalo: „*Vyžarovanie lúčov Slnka spravodlivosti – Krista, aké je to krásne vysvetlenie tohto tajomstva! Panna Mária, žena odetá slnkom, chce vyžarovať Toho, ktorého porodila svetu. Tu nič neodporuje ani viere, ani zbožnosti. Naopak, môže to zveľadiť Božiu slávu. Proti razeniu medaily nemám námietky!*“ Vtedy ešte nebola vyhlásená dogma

o Nepoškrvnenom počatí Panny Márie. Medaila mala k tomu pripraviť ľudské srdcia.

30. júna 1832 zhotovil majster Vachette, prvých 1500 kusov týchto obyčajných medailí z lacného kovu. Dcéry kresťanskej lásky ich začali rozdávať a čoskoro nastali premnohé uzdravenia a obrátenia. Ľudia ju už od roku 1834 spontánne začali nazývať: **ZÁZRAČNÁ MEDAILA**. Medaila veľmi rýchlo prekročila hranice Paríža a v roku 1839 ich bolo po celom svete rozšírených viac ako 10 miliónov!

Svätá Katarína Labouré

Od detstva mala veľkú dôveru a lásku k Panne Márii, preto jej Boh mohol zveriť svoje plány. 22-ročná vstúpila do Spoločnosti dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul, aby zasvätila svoj život službe chudobným. Noviciát začala v Paríži, v Materskom dome na ulici du Bac, 21. apríla 1830. Potom slúžila v Reuilly, na predmestí Paríža, v dome pre starých ľudí. Tu strávila 46 rokov, celý svoj život. Konala bežné práce pri chorých, v kuchyni, na hospodárstve a na vrátnici. Zjavenia Panny Márie zachovala v úplnej tajnosti. Vedel o nich iba jej spovedník, otec Aladel, ktorý bol viazaný spovedným tajomstvom. Nik netušil o jej veľkom vyznačení. Plnila si každodenné povinnosti presne tak, ako splnila aj žiadosť Božej Matky, aby sa začala raziť medaila. Katarínina pokorná tichosť a vernosť urobili jej život svätým. Keď na sklonku života musela svoje tajomstvo povedať predstavenej, vyjadrila sa o sebe: „Bola som len nástrojom. Svätá Panna sa nezjavila kvôli mne, úbohej. Vybrala si mňa, nevzdelanú, preto, aby sa nemohlo o nej pochybovať“. Sedemdesiatročná sestra Katarína zomrela 31. decembra 1876 a 27. júla 1947 bola svätorečená.

Nepoškrvnená Panna Mária, toto tvoje meno nám bolo zjavené 27. novembra 1830. Ďakujeme ti za dar tvojej medaily. Pomôž nám, aby sme jej poslanstvo - tak ako svätá Katarína Labouré, vedeli žiť každý deň.

Nestačí teda len medailu prijať, ale máme povinnosť splniť jej poslanstvo. Nosiť medailu znamená dať Márii prístrešie v našom srdci, vziať si ju k sebe domov a vrúcne sa modliť: „**Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame!**“

Zázračnú medailu Nepoškrvnenej Panny Márie možno zakúpiť vo všetkých predajniach náboženskej literatúry a predmetov. Viac informácií o Zázračnej medaile vám vďačne poskytneme:

Spoločnosť dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul

- Oravská 10, 949 01 Nitra, sekretariat@vincentky.sk

Združenie mariánskej mládeže - zmm@zmm.sk

Združenie Zázračnej medaily - zmm.slovensko@gmail.com

Misijná spoločnosť sv. Vincenta de Paul - Sv. Vincenta 1, 821 03, Bratislava 212, sekretar@vincentini.sk